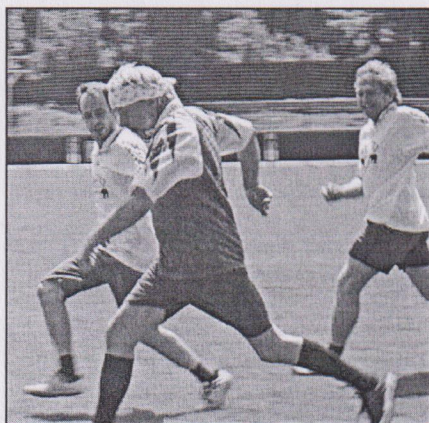

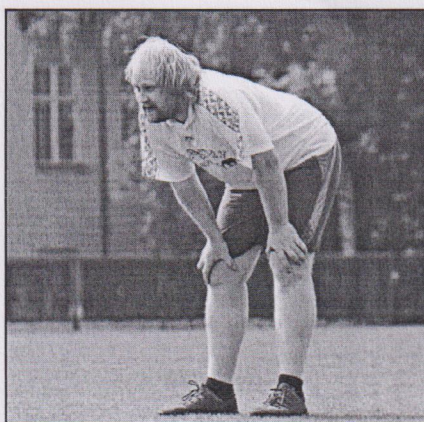
HOŠI (A HOLKY), DĚKUJEM!

Co se stane, když divadelníky vyženete z temna sálu na zelený pažit a necháte je hrát kopanou? Odpověď na tuto otázku se i letos snažil najít fotbalový zápas Dream týmu (složen téměř výhradně z poroty a redakce) s mužstvem Zbytku světa (všichni ostatní).

Výsledkem experimentu jsou bolavé nohy, opálené obličeje a vítězství křehkých intelektuálů nad formou (přinejmenším tou svou).

Na góly to dopadlo 1:HODNĚ, což není vůbec, ale vůbec důležité.

POPIS JEDNOHO ZÁPASU

0. minuta - utkání začíná, porota s redakcí v modrých, zbytek světa v bílých dresech

2. minuta - většina hráčů se diví, že ještě není poločas

4. minuta - Matěj a Jakub Michálkovi útočí na bránu a na city modrých - kdo by jim bral míč, když je to tak bavi?

6. minuta - hráči, kteří se diví, že ještě není poločas, přibývá

8. minuta - bílí vedou o několik gólů, modří stále nevědí, jak se trefit do brány soupeře

9. minuta - modří už vědí, ale je jim to prd platné

18. minuta - konečně poločas

24. minuta - M.Schejbal dává první gól modrých, stadion šílí (vedrem)

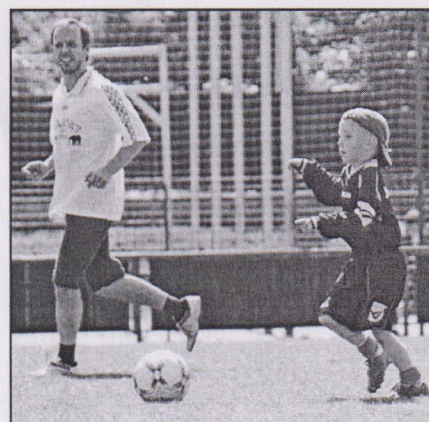
26. minuta - hráči se diví, že ještě není konec

27. minuta - trenér modrých začíná fandit bílým

30. minuta - modří i bílí jsou náma-hou rudí

31. minuta - diváci se diví, že ještě není konec

34. minuta - je konec

NA PŘEHLÍDKÁCH ZE SEBE DÁME MÍŇ

Rozhovor s režisérem Petrem Hakenem

K Čechovovi přistupujete dost tvořivě a svobodně. Zacházíte s jeho myšlenkami stejně jako s textem?

Čechova mám načteného a na nápad, jak pojmout Tři sestry, jsem přišel díky slavnému výroku pana Císaře o nánách, které si nedokážou koupit lístek na vlak.

Proč tři bratři místo tří sester? Lze to vykládat jako mužskou emancipaci?

Ne, vůbec! Byl to dramaturgický pokus přepracovat Čechova. Připadalo mi, že u chlapů se ještě silněji ukazuje ona ohromná neschopnost.

Účelem bylo tedy dát hře nový náboj?

Cílem bylo náboj posílit, protože muži jsou vhodnější pro znázornění nudy. Když se chlapi nudí, jen sedí u piva a čumí na sebe.

Jak je vidět, Čechov je pro vás srdeční záležitost. Nakládáte stejně i s jinými dramaty?

Úplně se všemi. Klasickou dramatikou vůbec nedělám. I když dramatizuji povídky, i když zpracovávám divadelní text, předělávám předlohu podle sebe.

Porota vám vyčítala psychologizování. Na vině bylo prý také přílišné prodlužování. Jaký je váš pohled?

Asi se tam dostala psychologie postav. Tak by to ale nemělo být, hlavní je totiž psychologie situace. Během dnešního představení jsme zpomalili, výsledkem bylo, že jsme hru přemysleli! Při nastudování Tří sester jsem se psychologii postav záměrně vyhýbal.

Přejdeme k obsahu. Tři sestry se zabývají tématy jako: nesvobodné Rusko, nesvobodný život, nesvobodná mysl. Nejsou tyto otázky dnešnímu člověku na hony vzdálené?

Ne, dnes je život velmi nesvobodný. Je to ještě větší nesvoboda než kdysi: lidi sedí celé dny u debilních seriálů, masírují nás média. Je to dokonce horší nesvoboda než diktatura!

Co by se podle vás stalo, kdyby jednou Oleg šel a lístky do Moskvy skutečně koupil?

Asi by zmeškali vlak, ne?
Nesvoboda tří sester je podle vás

A.P. Čechov: Tři sestry

Turnovské divadelní studio A. Marek

režie: Petr Haken

definitivní?

Ne, není úniku. Je to stejné pro dvě třetiny obyvatelstva Evropy. Nemůžou změnit svůj život, nejsou schopny žít jinak.

Takže na doživotí a nepodmíněně!

Pro ty dvě třetiny ano.

Když se obrácíte k publiku, které konkrétně tento problém má, věříte, že ho dokáže rozpoznat, vztáhnout si Tři sestry na sebe a popasovat se s tím?

Doufejme, že trošku! Zajímavé je, že naše inscenace se velmi dobře chytá na venkově. Venkovští lidé cítí, že se jedná o jejich problémy. Ve městech se hraje jinak. V těch menších zafunguje maloměstáctví. Lidi z měst mají k naší inscenaci obecně větší odstup.

Na publikum reagujete podle toho, jak Tři sestry přijímá.

U této inscenace to ani nemůže být jinak. Vždyť je herecká! A proto jsou Tři sestry pokaždé jiné.

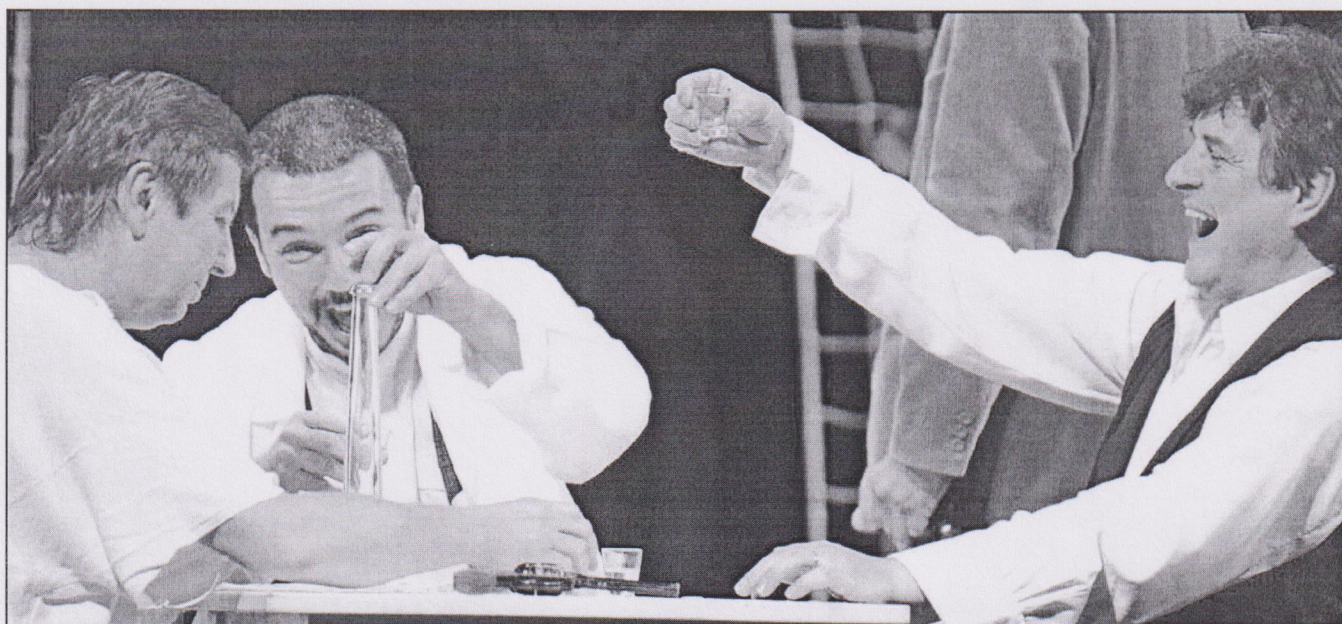
Vaše hravost nachází na venkově větší odezvu.

A nesklouzujeme k filosofii, protože nemáme proč. Premiéru jsme dávali v malinké osadě. Přicházíme na to, že potřebujeme komornější scénu. Na přehlídkách ze sebe chceme dát víc, ale dáme míň!

Řekněme, že přehlídka vás ponouká k rozumářství...

Jasně!

-vip-

KLADLI JSME SI OTÁZKU, CO NÁM CHTĚL SOUBOR SDĚLIT

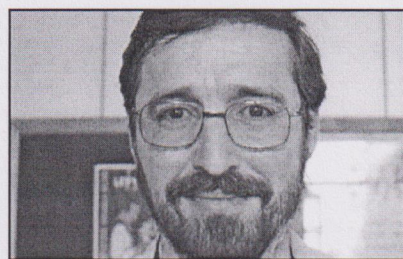
Petr Haken se nechal inspirovat hrou *Tři sestry* Antona Pavloviče Čechova a pod stejným názvem uvedl s Turnovským divadelním studiem A. Marka svoji adaptaci této hry. Zachovává sice základní strukturu Čechovovy předlohy a některá její dějová fakta, ale třemi sestrami jsou v tomto případě Ivan, Michail a Oleg (začáteční písmena křestních jmen odkazují na jména Iriny, Máši a Olgy). Jsou zachována roční období, v nichž se jednotlivá dějství odehrávají (jaro, zima, léto, podzim), jsou vždy zachovány jedna či dvě repliky, které pak jsou rozvíjeny, jsou zachovány i některé motivy (například Fedotik, kterému shoří dům) a s některými dalšími motivy je volně nakládáno. Zachovány jsou i postavy důstojníků (v této inscenaci představované jediným hercem). Přenesení děje z ženského do mužského principu by mělo

divákovi přinést nové informace v pohledu na základní téma hry. To se ale v představení, které jsme včera viděli, nestalo. Kladli jsme si otázku, co nám chtěl soubor sdělit. Místo konstataování stavů a faktů občas psychologie, která vše nepatřičně zatěžkává. A proč ta neschopnost odjet do Moskvy, když se mohli přidat k ostatním? Silnější než touha po Moskvě byla ta po vodce, v níž se nakonec utápí i původně ušlechtilý filozof Ivan. V pocitu, že se bratrům do Moskvy vůbec nechce, jsme si připomněli inscenaci Ladislava Valeše *Tři nány*, které si neuměly koupit lístek do Moskvy, kde byla realizace takového výkladu pregnantnější. Představení Turnovského divadelního studia nám v tomto smyslu nepřineslo proti tradičnímu Čechovovi nic nového – nepobouřilo nás, ani nenadchlo.

-naex-

CHATROOM

aneb o čem se mluví mezi foyer a šatnou

Výborná dramaturgie, pěkné představení. Jen mě mrzelo, že režisér (asi proto, že byl na jevišti) nechal jednu postavu mluvit skoro pořád zády k publiku. Dovolte ale, abych opravil vžitou chiméru o bříze. Říká se, že bříza hoří i mokrá. To ale platí jen o kůře. Bříza jako taková nehoří ani suchá, nemáte-li takovou zápalnou teplotu, při níž hoří i beton.

Pavel Panenka, Děčín

Tři bratři, no myslela jsem si, že se na ně budu dívat víc s chutí, než na tři baby, ale nebylo tomu tak. Prostě jediné, co se pozměnilo tak to, že tři sestry jsou mužského pohlaví, chlastají a prdlažs dělají. To, že se nechce na nádraží třem ženám, to si ještě nějak dovedu vysvětlit, ale proč tam sakra nemůže zaskočit jeden z bratrů, třeba při nákupu tun alkoholu, tak to fakt nechápu.

Dr. Dáša Drátěná, poslední řada

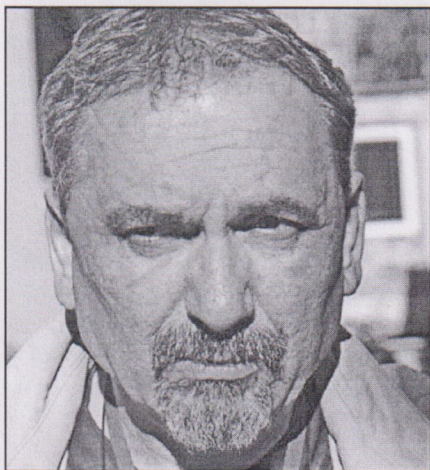

VÝKŘIK ZE HRY

“Tři bratři???”

V KAŽDÉM VĚTŠÍM MĚSTEČKU BYCH POSTAVIL DIVADLO

Rozhovor s režisérem Ladislavem Valešem

Přála bych si s vámi udělat rozhovor tancem. Tančíte?

Moc netančím. Za prvé nemám taneční a za druhé jsem ostýchavý. Manželky ze mě velkou radost neměly. **Manželky?**

Ted' už mám třetí. Žádnou jsem nepotěšil tím, že netančím.

Taneční hodiny pro pokročilé, ale jak jsme viděli celkem bez tance. Nepřemýšlel jste o jiném názvu, v kterém by se třeba tanec neobjevil?

Držel jsem se pietně původního názvu.

Nevmyslel byste ho teď?

Vzhledem k tomu, že jsou to starší lidé, ale zase je tam mladá dívčina, tak bych mohl vymyslet třeba „Střet generací“, ale to je hrozná pitomost, to

nejde. Stále se mi tam dere „Tančit či netančit“. Pořád jen parafráze na tanec. Člověk ve společnosti stejně nějakým způsobem tančí, jestli tančí doprava nebo doleva, pomalu nebo rychle, vždycky je to o životě.

Jestli chvíli nesedí nebo nestojí... Jaký je váš vztah s Hrabalem?

Mám s ním velmi dobrý vztah, Hrabal je můj zamilovaný autor. Přiznám se, že tohle není první představení, které jsem od Hrabala dělal. Mám za sebou Ostře sledované vlaky a Postřižiny, ty jsem dělal s jiným souborem a chci se k nim určitě ještě někdy vrátit. Pořád mám takové přání třeba i na jiného Hrabala. Postřižiny mě lákají nejvíce. Jde také o výpověď mládí, starých dávných dob, konzervatismu a příjemných věcí, které jsou s tím spojené, a i s tím, co dobré nebylo. Určitě se k tomu ještě vrátím.

Do hlavní role jste obsadil profesionála...

U nás to není nic zvláštního. Občas na tom ujedu. Nebo se z našich lidí vyklubou profesionálové... To je buď Veronika, moje manželka, která vystudovala DAMU, nebo s námi hrál Vojta Efler, který pak odešel do Karlových Varů, Standa Majer, který hraje v Komorním divadle... Lidé, kteří se v Rádobydivadle na své cestě zastavili. Jirka si přál zahrát si s námi. Když jsem

V. Nývlt, B. Hrabal: Taneční hodiny pro pokročilé
Rádobydivadlo Klapý
režie: Ladislav Veleš

hledal titul, vlastně jsem ho jen oprášil. Dělal jsem ho také s jiným souborem před dávnými časy. Říkal jsem si, že tohle by mohla být role pro něj, vzhledem k tomu jak je kreativní ve svém zvláštním stylu humoru a přístupu k divákovi.

Je to jeho jediná zastávka u vás?

Zatím ano, ale myslím, že nebude poslední, protože už v současné době jednáme o jeho režii, kdy by u nás režíroval představení Šumař na střeše. Nebráníme se žádné spolupráci s profesionály, ať už jde o spolupráci s muzikou nebo scénografií. Spolupracovali jsme např. s Kateřinou Baranowskou. Vždycky jsem to měl tak nastavené, že jsem nedělal žádné rozdíly a naopak jsem měl radost, že se rozdíly mažou. Profesionál a amatér, aby nebylo vidět, kdo je kdo. Když to se povede, tak jsem rád. Jirkovi se s námi chce dělat, má z toho radost a nám báječně vyhovuje, je to pěkná spolupráce.

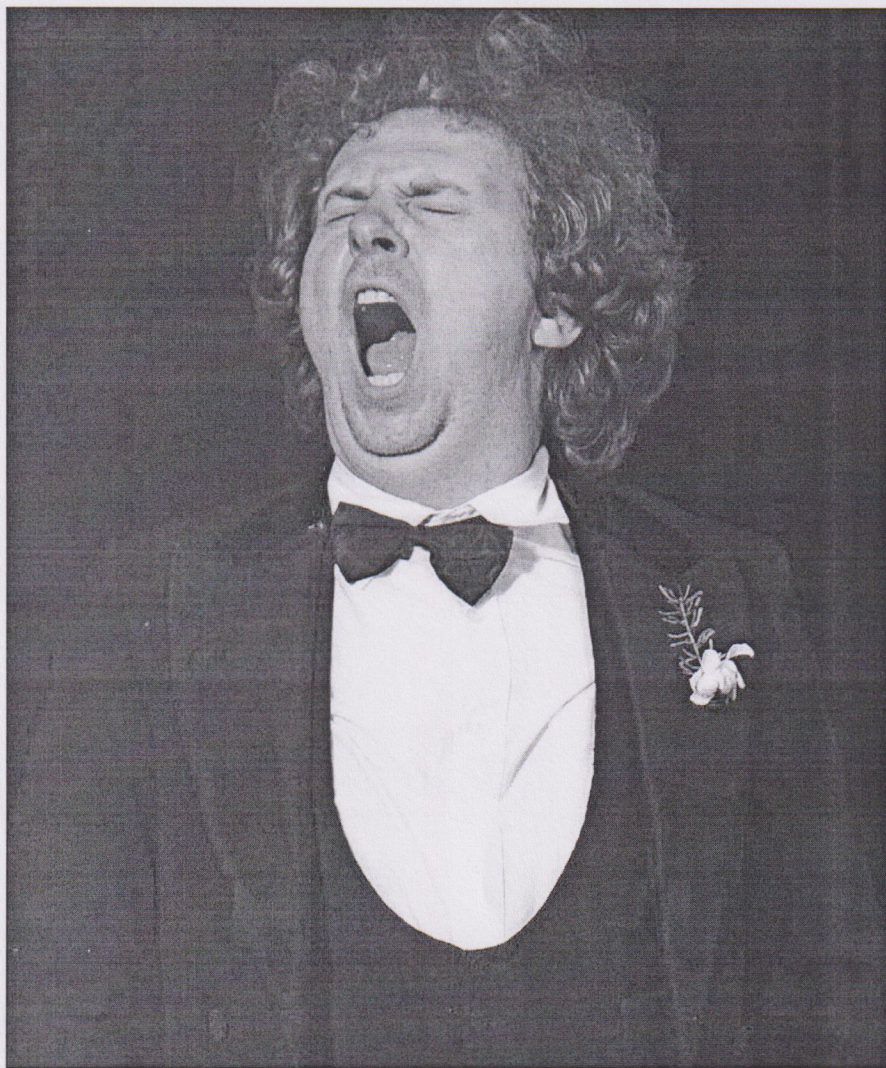
Co byste udělal, kdybyste měl nad lidmi minutu moc?

Určitě bych jim nezakázal to, co ve hře. Nepřál bych jim, aby ztratili řeč. V každém větším městečku bych postavil divadlo a určitě bych jako mecenáš zařídil, aby divadla vzkvétala, aby je navštěvovali lidé a hrály se tam pěkné věci.

-jas-

CHTĚL NÁS SOUBOR JEN POBAVIT PÁBITELSTVÍM?

Rádobydivadlo Klapý se v Děčíně představilo s inscenací dramatizace Václava Nývltu podle novely Bohumila Hrabala Taneční hodiny pro pokročilé, která není právě snadnou záležitostí. Hrabalova novela, inspirovaná surrealismem, plyne v podstatě bez děje a je psána bez teček, tedy se vzpírá klasické dramatizaci. Nývlt pracoval s novelou volně a vybral jen něco. Ale jakmile se konkrétní postava ocitá na jevišti, nutí nás do příběhu. Setkáváme se s užvaněným člověkem (inspirovaným strýcem Pepinem), který i když neumí tančit, pořádá taneční hodiny, aby se mohl vyprávět a ostatní byli nuceni ho poslouchat. V průběhu představení jsme si kladli otázku, proč to soubor hraje a co nám chtěl sdělit. A chtěl nám vůbec něco sdělit, nebo nás chtěl jen pobavit pábitelstvím lidiček a pohráváním si s asociacemi a se slovy? Nakonec proč ne?

A nebo se snažil předeštit téma moci, manipulace, agresivity? Vždyť přece Taneční mistr manipuluje s účastníky kurzu. A oni se pak spojují, aby ho přemohli jeho vlastními prostředky a když ho ani svými historkami neumlí, svážou ho a dají mu roubík. Šestnáctiletá ho zbaví moci tím, že ho rozváže a donutí ho tančit a tak se stávají rovnocennými partnery. A on se přesto cítí být vítězem. Tohle téma nás ale napadá až v závěrečné části, protože není nijak připraveno, nebo alespoň ve včerejším představení jsme necítili mezi postavami vzájemné pnutí. Nebylo jasné, že opravdu chtějí tančit a ne si jen povídat. I přes všechny otázky, které jsme si kladli, můžeme konstatovat, že bylo představení Rádobydivadla zajímavým a hodnotným příspěvkem do programu děčínské přehlídky.

-naex-

CHATROOM

aneb o čem se mluví mezi foyer a šatnou

Sem by se úplně hodil třetí červený balonek... Čekal jsem na něj celou věčnost, celou dobu, celé představení... Nedočkal jsem se ho. Škoda.

natěšený divák

Chrupla jsem si a myslím, že jsem nebyla sama. Naštěstí jsem nechrápla nahlas, ale nevím jestli to mám hodit jen na velikánskou únavu za celou dobu tady na přehlídce, myslím si, že kdyby představení mělo štávu, tak mě usnout nenechá.

Dr. Dáša Drátěná, poslední řada

Hrabala máme my dinosauři hodně rádi, to jeho pomalé vyprávění tempo nám rozežhívá studenou krev. Málokdy se ale povede převést ten pocit na jeviště. A i když mám rád Rádobydivadlo Klapý, i některé konkrétní protagonisty, tak jsem se s představením nepotkal.

Triceratops, Děčín

VÝKŘIK ZE HRY

“Jsme bez šéfa. Spadl na něj anděl.”

NA PIPÍNŠTINĚ JSME SI VŠICHNI LÁMALI JAZYKY

Rozhovor s režisérem Milanem Jančkem

Jak se ti chytalo při dnešním fotbalovém zápase?

Celkem dobře. Jestli si rozhovor bude číst Milan, rád bych dodal, že jsem moc rád, že ten gól dal, i když to pro mě byla docela fuška.

Tys ten gól jsi pustil schválně?

No alespoň Milan musel dát gól, jinak by s ním později nebyla řeč. Navíc se snažil, je to fotbalista každým coulem. Měl jsem celkem kliku, že polovina střel, které šly na bránu, šly přímo na mě. Takže se vlastně do mě trefovali a já byl nakonec za hvězdu.

Sám si tedy šel do brány a herce jsi odvážně pustil do terénu. Nebál ses, že by se mohli zranit?

Zranit se sice mohli, ale oni se o sebe umí postarat. Daliborovi sice během zápasu odešlo koleno, ale nějak to rozhodil a zvládl to dobře.

Tedy tedy k představení. Text jsi vybral ty?

Ne, poprvé jsem se s ním setkal minulý rok v Poděbradech, kde ho měl s sebou Honza Julínek. Půjčil jsem si

ho, přečetl a hodně se mi líbil. Původně ho u nás začala zkoušet malá skupina.

Máte v divadle dvě skupiny?

Po festivalu, který jsme měli ve Slavičíně, přišla spousta nových členů a z mladší generace se sebralo pár lidí, kteří začali text zkoušet, ale pak se - už si nepamatuji proč - zkoušení zastavilo. V momentě, kdy jsem se vrátil z prvního běhu KOPRu, napadlo mě, proč bych si to nemohl vyzkoušet? První režii a tak...

Tohle je tedy tvoje první režie? Dříve jsi v souboru hrál?

Ano, je to vlastně jediné divadlo, kde jsem kdy působil a asi i budu působit.

Jsi v SemTamFóru od jeho založení?

Úplně od založení ne, přišel jsem asi zhruba tři roky potom, co vznikla první zkupina, ze které teď vedou soubor jen Dalibor a Honza jako zakládající, a která se úplně obměnila. Ten celek, který funguje teď, je od dob Cooneyho, kterého jsme dělali asi tři roky zpátky.

SemTamFór vznikl poměrně nedávno. Jak se vám daří, nemáte problémy s prostorem, a jak často se soubor obměňuje?

Co do prostoru máme ve Slavičíně sokolovnu, ve které můžeme zkoušet až třikrát do týdne a střídáme se s různými akcemi, Křovím apod. Co se týče financí, divadlo samozřejmě musí za něco fungovat. Sponzory, kteří by nás financovali, nemáme, takže si musíme na sebe vydělat sami. A jak často se soubor obměňuje? Už se nám ve Slavičíně za těch pár let otočila

Gilles Dyrek: Benátky pod sněhem

SemTamFór Slavičín

režie: Milan Janček

asi stovka lidí. Teď po Listí například přišlo osm nových.

Zmínil jsi Křoví a Listí. Začínám se v tom porostu trochu ztrácet.

Valašské křoví je naše postupová přehlídka a Padající listí je festival, který vznikl minulý rok, když jsme přišli s plánem udělat interní přehlídku divadla, zahráli jsme celý repertoár, pozvali jedno divadlo, aby zahrálo pohádku a chystá se další ročník, který by už měl být obsáhlejší.

Jan Julínek a Dalibor Balák jsou oba režiséři, hrál jsi někdy pod jejich vedením?

Hrál. Vlastně jen pod jejich vedením.

A jak probíhala současná situace, kde jste si vlastně vyměnili role?

Když máte na jevišti čtyři lidi a dva z nich jsou režiséři, je to docela mazec, ale pravda je, že bez nich, ani bez holek by ta hra nevznikla v té podobě, v jaké je teď. Většina vtipů vznikala přímo na place a z jejich iniciativy.

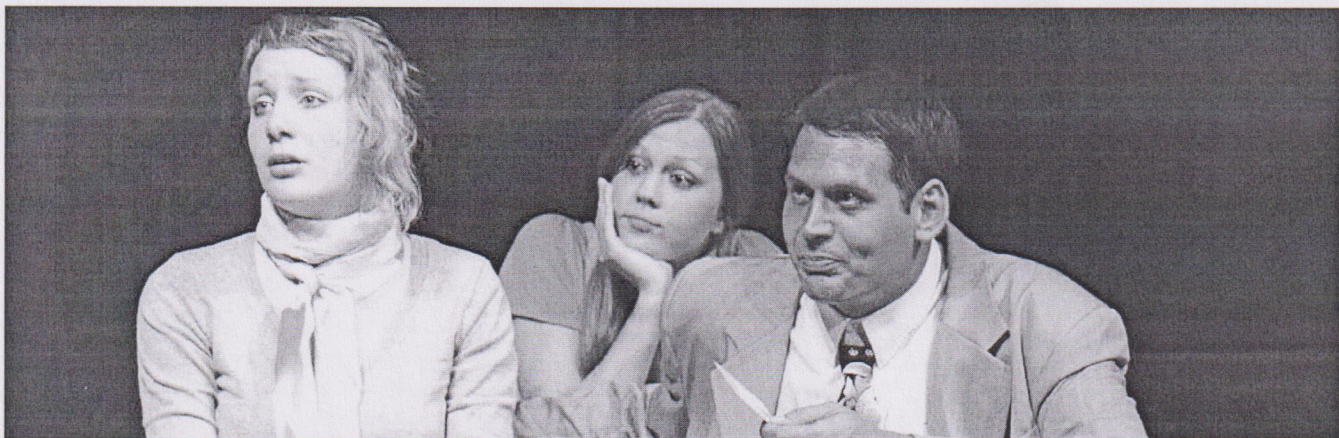
Pipínština je improvizovaná, nebo se přesně držíte textu?

Přesně se držíme. Když jsme byli v počáteční fázi, kde jsme ještě lovili texty, přišla Vlastička na zkoušku, a začala to na nás okamžitě sázet, zatímco my všichni jsme si na tom lámali jazyky.

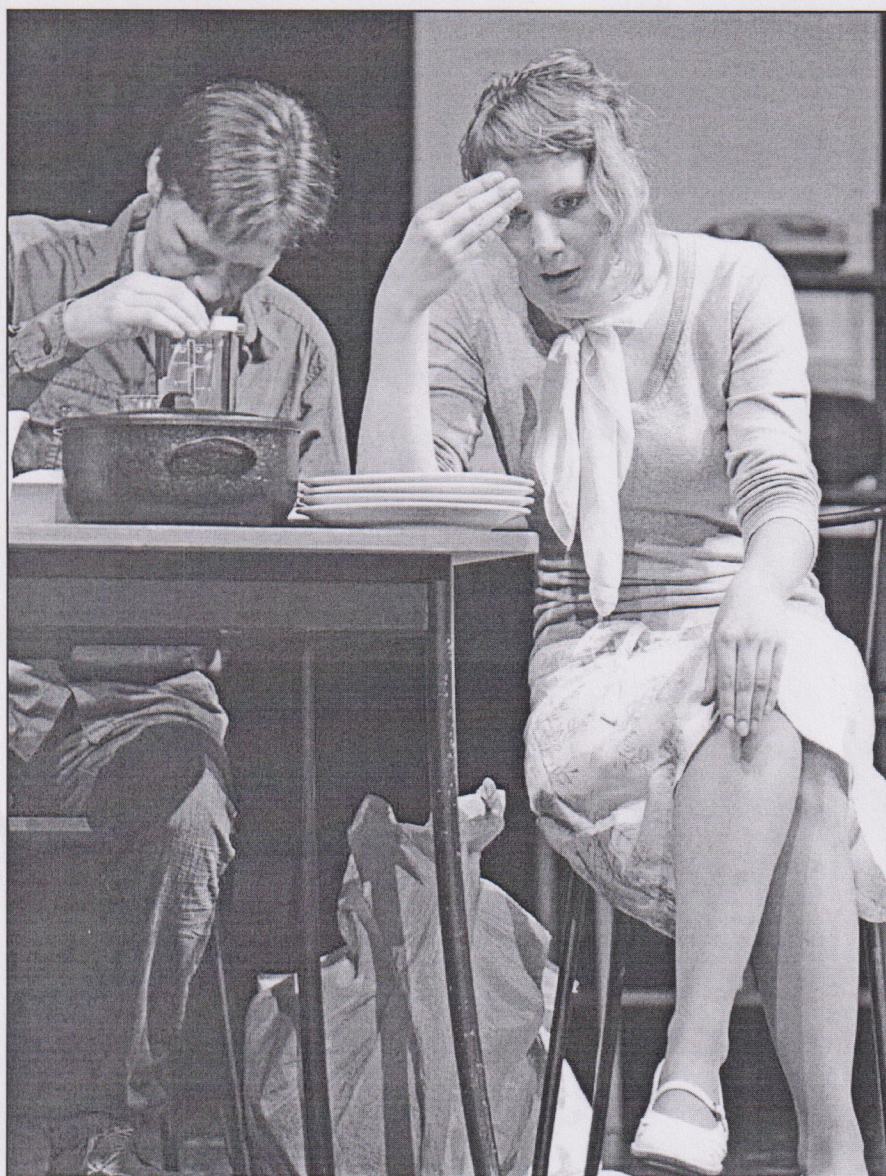
Plánuješ v brzké době další režii?

V bezprostřední době určitě ne. Pročítám si další texty, ale další režie zatím počká. Určitě minimálně jeden běh KOPRu a potom se uvidí.

-ad-

KOMEDIÁLNÍ TVORBA SOUBORU JE STÁLE KVALITNĚJŠÍ

Jsou amatérské soubory, které zábavným divadlem opovrhují, a naopak jiné, které situační a konverzační komedie vyhledávají, ale ne vždy si uvědomují, jak obtížné je komedii na divadle dobře udělat. Divadelní soubor SemTamFór ze Slavičína je jedním z mála, který to dokáže na velmi dobré úrovni. Potvrdil to i v inscenaci hry Gilese Dyreka *Benátky pod sněhem*, která – jak píše v programu – „konfrontuje dva mladé páry s opravdovostí a falší jejich lásky“.

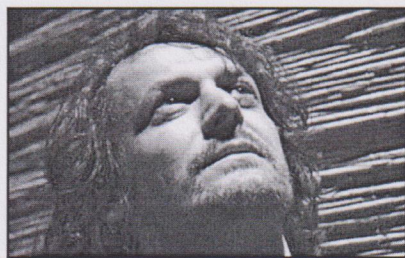
Inscenace je režijně vybudovaná, herecky vyrovnaná, a všichni evidentně vědí, co mají před sebou a jakými prostředky si s tím poradit. Hrají svižně a rychle, ale zastavují se přesně v okamžicích, kdy je to třeba pro náhlou

proměnu situace a vývoj jiným směrem. Stylizace hereckých postav není umělá, ale vychází zevnitř, cítíme nesmírné zaujetí herců a sledujeme jejich vzájemnou souhru. Vše se odehrává ve funkční, esteticky úsporné, kultivované a jednoduché scénografii a slouží souboru ke cti, že se vyvaroval tzv. „kuchyňského realismu“, kterým se obvykle podobný typ komedií řeší. Odpovídající a barevně sladěné u obou párů jsou i kostýmy.

V představení, které jsme včera viděli, snad jen poněkud příliš rychle odplynula závěrečná pointa, kdy Patrice omylem promluví francouzsky. Ale i tak jsme se velmi pobavili. A co je potěšitelné, je skutečnost, že inscenační výsledky komediální tvorby slavičínského souboru jsou stále kvalitnější. *-naex-*

CHATROOM

aneb o čem se mluví mezi foyer a šatnou

Benátky pod sněhem mě fakt bavily. Mám rád věrohodné dialogy s rozkladným efektem. Ti, co přišli rozhádání a vlastně v krizi, se díky vtipu s neexistujícím jazykem začali poslouchat, a naopak ti zdánlivě bezproblémově zamilovaní... Herecký vyrovnané, svižné představení.

Vladimír Jindra, Děčín

Prý, že drátěnka nerozumí humoru! Smála jsem se, až ze mě létaly ocelové třísky. Díky moc Slavičínu za představení, za lehkost, humor, vtip, krásné pohybově vychytané postavy, za Pipínii, za vymyšlenou řeč, za krásný závěr přehlídky. Telefonát s tchýní byl neskutečně skutečný!

Dr. Dáša Drátěná, poslední řada

VÝKŘIK ZE HRY

“Všichni se převléknou za králíky a jedí mrkev. Je to velká legrace.”

BAVIT SE V DAVU, VYJÍT SI Z DAVU

Rozhovor s Dr. Dášou Drátěnou, která to všechno viděla

Mohla by ses pokusit - aniž by ses přemýšlením proměnila v ostnatý drát - jako jedna z mála děčínských divaček, která viděla všechny inscenace přehlídky, je nějakým způsobem shrnout?

Zkusím to, ale neberte to jako názor z oceli, i když... V prvním týdnu jsem byla trochu skeptická, musela jsem si pořád připomínat, že všechno špatné je k něčemu dobré, ale nakonec, tak to je. Došlo mi, že Gabriela Preissová musela být hergot skvělá baba, a že její Gazdina roba je tak silná, že na ni nemá ani Nirvana, ani Kombajn ji nepřeválcuje. Také že je zkrátka na divadle možné všechno. Dva herci můžou hrát celý filmový štáb a jeden herec třicet pět postav různého pohlaví... Takže to je celkem síla zázračná! Přemýšlela jsem o tom, proč zrovna Gogol od nás musí dostávat tolik na prdel - chudák. A že někdy je důležité zamyslet se nad záměrem autorů, i když úplně z inscenace není znát... Ale je také dobré se rozhodnout, zda jít pak pít a nebo jen tak s pocitem neporozumění být.

Vybavíš si nejsilnější zážitek z první části přehlídky DD?

Propít se až do Baroka s nařezanou břízou na špalky. Argentinec s horkou krví a horor od Macháčka osvěžil ocelové žíly.

Jak ses stravovala na přehlídce není asi úplně vhodná otázka, ale jak jsi vnímala stravování a občerstvování jiných?

Měli možnost jíst zde v baru, kde se evidentně snažili vyjít přehlídce vstříc, ale možná na to v malém počtu nestačili. Lidé kolikrát nestíhali třeba zaplatit, přitom by se jim mohl účet sečíst na konci přehlídky, stejně jako se pak dělají výsledky akce, protože beztak jsou tu na celou dobu... A víc by ještě ke všemu propili a projedli. A taky snad ta pizzerie Nazdar, Nazdar nebo tak nějak fungovala dobře.

Druhý konec týdne v Děčíně byl jaký?

Čechov by se asi taky podivil...

Jásám nad Jásanem, jásám nad červeným balónkem. Samostatný nepřirodní úkaz, symbol divadelního kouzla nechťeného okamžiku - srdce, které odlétá a přilétá jako odliv a příliv. Setkání s podmořským světem a malou mořskou vílou ve snách, kde je možné všecičko od bublin, které se řinou z pusy, až po náhodu, která vás zavede dolů i nahoru...

Zažila jsi šťastnou událost?

Tu jsem evidentně jako blbá drátěnka prospala, ale musím říct, že divák má právo na svůj spánek. Hrát fotbal bez fotbalistů, tančit bez tance, pod sněhem bez sněhu, bavit se v davu, vyjít si z davu. Každopádně jsem ráda, že jsem se zadrhla drátkem (drápkem) právě tady v Děčíně v době městských slavností, i když ty šly mimo mě. Vnímala jsem slavnosti divadla a lidi, kteří se kolem amatérského divadla točí. Až se mi z toho všeho zatočila má hlava ocelová. Teď mě vlastně jedna šťastná událost napadá, říkala jsem si, proč tu ti lidé stále jsou? Já mám jasno - kam mě položí, tam mě i najdou. Ale co ti všichni ostatní, kteří se vraceli do hlediště, někteří i na jeviště? Prostě to musí být děsná láska k tomu divadlu! Ráda bych uronila dojetím slzu z kovu a věnovala ji organizátorům přehlídky, pro které je sice divadlo řeholí, ale hlavně radostí.

Dr. Dáša Drátěná, první řada

DNES

NEDĚLE 24. KVĚTNA 2009

11.00 Slavnostní zakončení Divadelního Děčína 2009

spojené s plavbou na lodi, vyhlášením výsledků přehlídky, předáním ocenění a rautem (hromadný odchod od Městského divadla Děčín)

Kam dál za amatérským divadlem? V Písku příští týden proběhne celostátní přehlídka experimentujícího divadla Šrámkův Písek. Co diváky čeká?

ŠRÁMKŮV PÍSEK 2009

PÁTEK 29. KVĚTNA

17:00 zahájení v Divadle Pod čarou
17:07 Theatr Ludem, Ostrava - Narozeniny

18:15 Kohen, Kopřivnice - Kohen Market

19:15 Smršť Divadlo DDM Kopřivnice - Proč to nezkusit?

20:00 LSD, Liberec - Pro tentokrát mimo

SOBOTA 30. KVĚTNA

11:00 Kunsthaus - Fernando Krapp mi napsal dopis

12:10 Někdo, Jaroměř - Ve dvě na hruškách II.

15:30 Antonín D.S., Praha - Žena. Říkejte mi žena (one-woman-show)

16:30 Divadlo Vysokozdvižného soumara, Opava - Hra

17:30 Divadlo Kámen, Praha - Zvěstování Bohunce

20:00 J.S.T.E. ARTYŽOK a DRED Náchod - Dekalog: Kam ten pláč

23:00 Láhor soundsystem - Diskrétní den

NEDĚLE 31. KVĚTNA

10:30 PS Cyrany boty, Brno - Větev téhož stromu

11:15 DS SNOOP, Opatovice nad Labem - Rodinné příběhy

14:00 diskuse a zakončení přehlídky

16:00 výšlap na kopec Jarník

Zpravodaj XVIII. celostátní přehlídky amatérského činoherního a hudebního divadla Divadelní Děčín 2009. Redakce: Lenka Novotná, Adam Doležal, Jan Hnilička, Vít Pokorný, David Slížek. Fotografie: Gabriela Vlková. Vydává Městské divadlo Děčín. Náklad 200 výtisků.